

پیام روز کارگر: اتحاد، اتحاد، علیه سرمایه دار

در روز اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) سال ۱۸۸۶ میلادی کارگران شهر شیکاگو آمریکا علیه سختی شرایط کار و اعتراض به ۱۲ ساعت کار روزانه دست به چنان اعتصابی زدند که شگفتی جهانیان و وحشت سرمایه داران را برانگیخت . در این اعتصاب سرمایه داران آمریکایی و دولت حامیشان چون از تفرقه اندازی بین کارگران نتیجه ای نگرفتند ، توسط ارگانهای سرکوب خود ، اعتصاب آنان را به خاک و خون کشیدند . تعداد زیادی از کارگران کشته و زخمی و رهبران اعتصاب محاکمه و اعدام شدند . از آن پس کارگران جهان روز اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) را بعنوان روز همبستگی و اتحاد کارگران براسر جهان ، روز کارگر ، برگزیدند .

کارگران مبارز :

امسال نیز گرامیداشت روز جهانی کارگر در شرایطی برگزار می شود که میلیونها نفر از کارگران و زحمتکشان کشور مان با بیکاری و فقر دستبگیربمانند . گرانی و کمبود مواد اولیه زندگی بیداد میکند . کمبود مسکن برای کارگران و زحمتکشان همچون گذشته ، بخش عمده ای از مشکلات آنان را تشکیل میدهد . روزی نیست که مرگ ، کارگران و فرزندانشان را تهدید نکند . هنوز نقص عضو و بیماری باعث سدروزی کارگران میشود . بیمه های کارگری و وسایل بهداشتی محدودی هم که وجود دارد فقط برای ظاهر سازی و عوامفریبیدن .

در چنین شرایط سخت زندگی است که رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی سود ویژه که بخشی از دستمزد پرداخت نشده کارگران است را لغو و عیدی و پاداش آنان را محدود کرده است . در این شرایط است که جنگ رژیم های ارتجاعی ایران و عراق باعث بیکاری و بیخانمانی عده ی زیادی از کارگران و زحمتکشان مناطق جنگ زده شده است . جنگی که تنها ضررش به زحمتکشان و کارگران دو کشور رسیده و نفعش تمام و کمال به جیب سرمایه داران و امپریالیستهارفته است . حاصل جنگ فعلی گرانی ، بیکاری و فقر بیش از حد دوزخی سنگین است بر شانه های کارگران و زحمتکشان هر دو کشور . کارگران و زحمتکشانند که بیش از هر قشر و طبقه ای در زیر فشار جنگ خرد میشوند . جنگی که بودجه ی دولتی را بجهت فروشندگان اسلحه خالی کرده است . جنگی که آلونک های زحمتکشان را ویران کرده و کاخهای بسیاری برای سرمایه داران بسازد .

رژیمهای سرمایه داری از تمام امکانات خود برای ساکت نگه داشتن طبقه ی انقلابی کارگر استفاده میکنند . رژیم جمهوری اسلامی نیز بنا بر مابعدیت سرمایه داری و مدکارگری خود اعتصاب و تحصن های بحق کارگران و بیکاران را سرکوب کرده و به خاک و خون میکشد و ساواک نوع جدید کارخانه ای را بنام انجمن های اسلامی بوجود آورده تا همچون زمان شاه وظیفه ی تفتیش عقاید ، اخراج و دستگیری کارگران آگاه و مبارز را بعهده گیرند . اکنون در آستانه ی روز جهانی کارگر ، ره آورد دو سال و اندی حکومت جمهوری اسلامی چیزی جز سرکوب اعتراضات کارگری ، دستگیری ، شکنجه و اعدام مبارزین نبوده است .

کارگران انقلابی :

رژیم جمهوری اسلامی با کارنامه ی سیاه دوساله اش ماهیت ضد کارگری خود را با اثبات رسانیده و هر دو بخش هیات حاکمه هرچند که در بسیاری از مسائل با هم اختلاف نظر دارند در سرکوب مبارزات طبقه ی کارگر و حفظ نظام سرمایه داری متفق القولند . هر دو جناح خواستار لغو سود ویژه و استثمار بیش از حد کارگران بوده و متفقا در سرکوب اعتراضات بحق آنان

اقدام میکنند. تجربه‌ی خونبار مبارزات کارگری در جهان بطور عام و ایران بطور خاص نشان میدهد که دولت‌های سرمایه داری بهیچ وجه قادر به تحقق بخشیدن خواسته‌های کارگران و زحمتکشان نمی‌باشند. تجربه نشان داده است که فقط طبقه‌ی کارگر است که میتواند پاسخگوی خواسته‌های کارگران و زحمتکشان باشد. تنها دولتی قادر است استثمار را از بین ببرد که دولتی کارگری باشد. دولتی که آموزش را خود کارگران بدست توانای خود اداره کنند.

دولت جمهوری اسلامی به‌تنها یک دولت کارگری نیست، نه تنها کارگران در آن هیچ نقشی ندارند بلکه دولتی است دشمن کارگران و زحمتکشان و حامی نظام سرمایه داری. نظامی که همیشه با طبقه‌ی کارگر در ستیز بوده و هست. نظامی که طبقه کارگر هیچ سازی را بسا آن نمی‌پذیرد. بنابراین نه سردمداران حزب جمهوری اسلامی و شرکاء با شعارهای دروغین "ضد امپریالیستی" و نه انواع "لیبرالها" با شعارهای با اصطلاح آزادیخواهانهای خود قادر به حل مشکل کارگران و زحمتکشان نیستند. چرا که هر دو جناح حاکم حافظ سلطه‌ی سرمایه بوده و از شعارهای ضد امپریالیستی و آزادیخواهی صرفا برای عوامفریبی استفاده میکنند.

نابودی نظام سرمایه داری و استثمار انبسان از انسان و تحقق یافتن خواسته‌های کارگران و زحمتکشان تنها با انقلابی سوسیالیستی امکان پذیر است. انقلابی که اکنون احتیاج به تدارکی نه چندان آسان دارد. آگاهی، آموزش، شکل و تشکیلات از جمله مسائلی هستند که در دوران تدارک انقلاب سوسیالیستی مطرح می‌باشند. خودآگاهی طبقه‌ی کارگر، شناختن نظام سرمایه داری، دانستن چگونگی نابودی این نظام و فراگیری اینکه تنها بدست پرتوان کارگران و زحمتکشان است که سرمایه داری نابود شده و سوسیالیسم جایگزینش میشود. از جمله ضروریات هر انقلاب سوسیالیستی می‌باشند. طبقه‌ی کارگر مادام که در پراکندگی بسر میبرد از هیچ نیروی برخوردار نیست. طبقه‌ی کارگر بدون تشکیلات منسجم و انقلابی قادر به مبارزه با نظام سرمایه داری نیست، چرا که دشمنش از آنجان تشکیلاتی برخوردار است که با آسانی قادر به سرکوب هر حرکت اعتراضی پراکنده می‌باشد.

آگاهی سوسیالیستی و تشکیلات منسجم نه خودبخود بلکه در کوران مبارزات پیگیر طبقه‌ی کارگر و در پیوند جنبش کمونیستی با جنبش کارگری تحقق مییابد. کارگران باید برای تحقق خواسته‌های خود به حرکت‌های اعتراضی مشخص دست زده و کارخانه‌ها را به قبرستان نظام سرمایه داری مبدل سازند. ایجاد شوراهای واقعی و دموکراتیک کارگری، آزادی تجمعات کارگری، آزادی اعتصاب و تحصن از جمله خواسته‌های بحق دموکراتیک کارگران می‌باشد که باید در جهت آن سازماندهی و مبارزه شود. کارگران باید با مبارزه علیه تفتیش عقاید، اخراج کارگران و حمله‌ی پاسداران سرکوبگر به کارخانه‌ها صفوف خود را هرچه مستحکمتر سازند. خواسته‌های دموکراتیک کارگران رابطه‌ی ارگانیک با خواسته‌های کل جامعه داشته و طرح شعارهای آزادی بیان، قلم، اجزای و غیره با خواسته‌های آزادی اجتماعات، اتحادیه‌ها، شوراهای واقعی و ... لازم و ملزوم یکدیگرند.

امسال روز کارگر را به روز تداوم مبارزات کارگران علیه نظام استثمارگر سرمایه داری بدل سازیم. خواسته‌های بحق خود را طرح کرده در راه تحقق بخشیدن به آنان مبارزات گسترده‌ای را سازمان دهیم. بامید تدارک یافتن انقلاب سوسیالیستی و پیروزی آن که تنها راه حل مشکلات کارگران و زحمتکشان بوده و آرمان واقعی آنان را تحقق می‌بخشد.

سازمان وحدت کمونیستی

اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگر گرامی باد